

Új iroda – új vezetőkkel

Mennyire lesz más a művelődési és közoktatási iroda, mint elődje, a művelődési osztály volt?

Dr. Puskás Albertné: – Személyi változások nem történtek, a két vezetőn kívül ugyanazok a munkatársak dolgoznak itt, mint korábban. A strukturát tekintve, egy sor feladat az új hatásköri törvényből következik majd. Vannak plusz feladatok, és vannak egyes dolgok, amelyek nem tartoznak már ránk. A fő hatáskör azonban az oktatás és művelődési hatósági és törvényességi felügyelete marad.

Roboz István: – A törvény ismerete nélkül a benyújtott pályázatban csak a betöltendő munkakörrel kapcsolatos elképzelések szerepelhetnek, s miután mi adminisztrációs iroda vagyunk, s koncepcionális kérdésekben a közgyűlésnek kell döntenie, közös önkormányzati munkával kell a törvény szerint egyeztetni a régi működést, és kialakítani az iroda új rendjét.

Mi az, amit a törvénytől függetlenül át szeretnének alakítani?

Dr. P. A.-né: – Elsősorban a jobb döntéshelyzetek kialakítása. Úgy gondolom, a képviselő-testület, az oktatási bizottságot és azokat a bizottságokat, amelyekhez tartozunk olyan javaslati és tanulmányi anyaggal kell ellátnunk, hogy jelentősen könnyebb legyen a döntéshozatal. Nem várható el egy képviselőtől, aki nem pedagógus, hogy például egy új pedagógiai kísérlet beindításában járatos legyen, tehát el kell látnunk az érveléshez megfelelő információkkal.

R. I.: – A megfelelő tájékoztatás rendkívül fontos, mert az adminisztrációnak megvan az a veszélye, hogy belterjesse halál és saját kitaposott ösvényein válik, ha a bizottságokban elhangzó vita nem ad egy társadalmi kontrollt. Természetesen a napi véleményütköztetés és a tárgyalási feltételek megteremtése a mi dolgunk lesz.

Dr. P. A.-né: – Vannak még terveink, amelyeket sürgősen meg kellene valósítani, sajnos sokuk nem egyszerűen döntés, hanem pénz kérdése is. Ezek egyike a művelődési

Szeged városi önkormányzat közgyűlési határozata alapján június 30-án eddigi formájában megszűnt a művelődési osztály. A közgyűlés egy művelődési és közoktatási iroda létrehozását határozta el, az iroda vezetésére ugyanakkor pályázatot írt ki.

A pályázatok elbírálása a múlt héten befejeződött: a vezetői állásra dr. Puskás Albertné matematika-fizika szakos tanár, a Megyei Pedagógiai Intézet munkatársa, a helyettes vezetőire pedig Roboz István történész kapott négy évre szóló megbízást.

A két új vezetővel átalakítási „programjukról”, illetve a város oktatási és művelődési gondjairól beszélgettünk.

és közoktatási iroda számítógépes rendszerének felállítása, amire már történt kezdeményezés. Ugyancsak fontos a szaktanácsadói hálózat kiépítése. Az intézményeknek ugyanis nemcsak a gazdasági, de a személyi működési feltételeit is biztosítani kell. Úgy gondolom, nemcsak gimnáziumokból vagy általános iskolákból lehet tanácsadókat hívni, hanem igénybe kell venni azt a szellemi kapacitást és hozzáértést, ami az egyetemeken és főiskolákon megtalálható, hiszen ebből a szempontból Szeged, mint egyetemi város, nagy előnyben van. Emellett elég nagy a bizonytalanság a lejárt iskolai szaktanácsadói megbízások körül is. Ennek megújítása szintén az iroda feladata lesz, miként az intézményi igazgatói pályázatok kiírása és elbírálása is. E pályázatokkal kapcsolatban az a véleményem, hogy át kell dolgozni az egész pályázati rendszert, meg kell szüntetni a szablonos kiírásokat. Egyértelmű követelményrendszerre van szükség, akár etikai, akár szakmai szempontból; ennek a rendszernek a kidolgozásán az oktatási bizottság már dolgozik.

Onok szerint mi lehet a sorsa a pedagógiai intézetnek, hiszen a pénzhány sötét felhői gyülekeznek fölötte?

Dr. P. A.-né: – Tudomásom szerint a megyei közgyűlésen viszonylag kedvező előterjesztés várható a pedagógiai intézet támogatására. Szerintem jelenleg nem lehet még megállapítani, melyek azok a feladatok, melyeket helyben kell finanszírozni, s melyek, amelyek miniszteriumi szinten. Igazából az lenne a jó, ha egyes szolgáltatásokat központilag finanszíroznának s ez nem függne attól, hogy a megyei önkormányzat gaz-

dag-e vagy szegény. Például az egyetemes vizsgáztatási követelemények benne vannak az új oktatási törvény tervezetében, ha elfogadják, akkor ezt feltehetőleg a minisztérium fogja finanszírozni. Én bízom benne, hogy az intézetnek szükséges támogatást meg lehet kapni.

R. I.: – Félő, hogy a minisztérium to-

vábbra sem lesz elég erős az ágazat kellő anyagi képviseléséhez, s a pénzügyi tárca saját finansiális érdekeit ismét jobban tudja majd érvényesíteni. Az oktatási törvény elfogadásának emiatt még sok buktatója lehet.

Melyek az iroda legsürgősebb művelődésügyi teendői?

R. I.: – Feltétlenül tovább segítődek az intézmények önállósodási törekvései. Tehát míg régebben volt egy központ, annak voltak főkintézményei, amelyek az előre leosztott pénzből vagy megkapták a támogatást, vagy nem, most hagyni kell az intézményeket önállóan dolgozni. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy teljesen magukra hagyjuk őket. Pénzügyi és egy nagyon szigorú szakmai felügyeletet mindenképpen gyakorolni kell fölöttük, például azért, hogy egy művelődési házból ne lehessen masszázsszalón.

Dr. P. A.-né: – Mindketten megfogalmaztuk a pályázatunkban, hogy az intézmények nem önkormányzati pénzszerzési lehetőségeit elismerjük és támogatjuk. Ez az oktatásban különböző pályázatok útján, a művelődésben pedig vonzóbb rendezvények szervezésével lehetséges. Az önállóság kedvezően befolyásolhatja majd a műsorpolitikát is.

R. I.: – A rendezvények kibővítése és jobb „szórása” azért szükséges, mert Szeged kultúrája szinte teljesen belvárosi jellegű. Ha, József Attilával szólva, a város „édes” részét nézzük, az lenne a megoldás, ha az embereknek nem kellene bejönniük a központba, ha a szomszéd utcai művelődési házban is megtalálhatják az őket érdeklő rendezvényt.

PANEK JÓZSEF

Beszélgetés Balassi Mariannal

Festmény az álomban, álom a festményben

– Úgy érzem, hogy a tavalyi kiállításom elég sikeres volt, és ez nagy lendületet adott. Azóta egyfolytában csak festek.

Ezek szerint nálad ennyire fontos szerepe van a kritikának?

Igen. Az az igazság, hogy én nem is akarok mást csinálni, mint festeni. Ezt már sokszor elmondtam, meg el is fogom mondani. Egyszerűen nem tudok mást. Az, hogy dolgozzak, hogy bemenjek hatra, kettőre meg haza, ez nekem nem megy.

Mit csináltál, mielőtt festeni kezdtél?

– Öt évig Hódmezővásárhelyen tanultam, ebből három évig fazekasnak, utána két évig gipszmintakészítőnek.

– Úgy tudom, az utóbbi egy évben teljesen elvonultál a világtól.

Igen, Kistelekre. Van ott egy vályogvityilló, ebben születtem a kiállításon szereplő képek többsége. Éppen most számolgattam, hogy összesen hét vagy nyolc hónapja festek olajjal és 17-18 olajképpel van. Azt hiszem, ez az időhöz képest rengeteg. Persze én úgy csinálom, hogy felkelek „reggel” tízkor, és van úgy, hogy hajnali négyig festek.

Milyen különbséget jelent számodra olajjal festeni?

– Technikailag nehezebb volt, és azt hiszem, olajjal mindenképpen nehezebb dolgozni. Úgy érzem, a grafikai lendületesebbek. Az olajképek mintha kicsit merevbbek lennének. Viszont a színek – legalábbis nekem – nagyon tetszenek.

Majdnem mindegyik képeden található valamilyen alak, férfi vagy nő. Mit jelent neked festés közben, vagy ha szerepet adsz a figurának, hogy férfi vagy nő?

– Azt hiszem, csak az a fontos, hogy ember. Általában sokszor ábrázolom mezelenek az emberek, és van amikor nemiszerv meg ilyesmire is, csak úgy simán, ez a viasszerű figura.

Az álmok és a misztika világa mindig is sok témát szolgáltatott a festőknek.

Tavaly augusztusban írtam Balassi Mariann kiállításáról, amely elsősorban Salvador Dali munkáit juttatta eszembe, s még számos szürrealista próbálkozást. Akkor csak én beszéltem a képekről, most viszont egy újabb kiállítás alkalmából a Juhász Gyula Művelődési Központban – éppen a 21. születésnapján – ő nálam többet beszélhet az „olajokról”, a grafikákról és önmagáról.

A képeidnek nincsenek címeik?

Címeteket nem nagyon adok, nincs is kiírva semmi. Vagy ha mégis, akkor csak magamban.

– Úgy látom a festményeken felhasznált hangszerekből, hogy számodra fontos a zene. Mikor festesz, mindig hallgatsz valamit?

Általában igen. A zene nekem nagyon kell. Mikor komolyabban kezdtem festeni, a Pink Floyd zenéje sokat jelentett, vagy a dzsessz.

Mi a véleményed arról, hogy az talán már nem is művész, aki más az életében és más az alkotásaiban? Vagy másképpen. Ha a képeiden ennyire csupaszok az alakok, te is ilyen csupasz vagy?

– Végül is föl vagyok öltözve. De ki tudok bontakozni, meg úgy beszélni az emberekkel, hogy tudják, milyen vagyok, mit akarok. Azt hiszem, érzik is.

Mert mit akarsz?

Festeni... meg kiállítani. Megmutatni, hogy én hogy érzem.

Idáig milyen fogadtatásod volt?

– Úgy érzem, a közönségnek nagyon tetszett. Ugyan akadt néhány híresebb, nevesebb művész, aki kicsit kiábrándított, mert ő úgy köze-

lített meg, hogy anatómia, rendszerezés, stb. Én azt festem le, amit érzek, álmodok; víziókat. Ez a kritika régebben rosszul érintett. A kritizált képetem azonnal leszakítottam a falról. Utána megnyugtattak, hogy ezt nem így kell, most már én is látom, hogy így nem lehet.

– Azóta nem téptél le képet?

– Nem.

– Kik azok a festők, akiket szívesen megnézel?

– Végül is mindenkit megnézek, mert mindenkinek egyénisége van, mindenki úgy fest, ahogyan érez. Ha nem tetszik egy kép, akkor is megnézem, legföljebb utána hazamegyek, és kész. Azt hiszem, elég nagy nyomot hagyott bennem Dienes Gábor, nemrég volt a tévében. Anyira közel állt hozzám, hogy ugyanazt éreztem és gondoltam, amit ő: ha most netán valahova elutaznék, tengerpart, pálmák, Hawaii, zsizsi, minden; én akkor is ugyanezeket a képeket festeném.

– Ez jelentse azt, hogy a külvilággal nem sok dolgod van?

– Hát, nem sok. Azért valami csak van, de talán máshogyan festem le.

– Érzéseket és gondolatokat mond-tál az előbb. Van, amikor csak érzés, vagy csak gondolat után festesz? Itt van például ez a gázlárcos kép.

– Hábórus emléik, egy kamrában találtam, nagyon megfogott. Sok képeimen gázlárcos embereket festettem. Nem tudom, miért jött elő belőlem.

– Nem félsz attól, hogy ezeket a képeket valamilyen természetvédd ügyekkel hozták kapcsolatba?

– Erre még nem gondoltam.

– Az álmaid befolyásolják a festményeidet. Vajon fordítva mi a helyzet?

– Leht, hogy fordítva is igaz, van valami összefüggés. Ez egy ördögi kör.

PÓDMANICZKY SZILÁRD

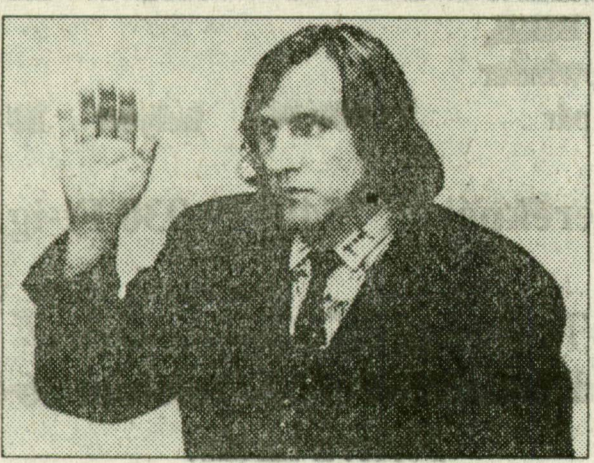
Zöld kártya, avagy: szerelem memoriterből

Ha emlékeznek még a Holt költők társasága című filmre, akkor körülbelül sejt-hetik, miféle alkotással állnak, ülnek szemben, lévén e két film rendezője egy és ugyanaz. Szó sincs itt jó- netán rosszmájú kategórizálásról, de olykor védjegyé lesznek a nevek. S amint láthattuk ott, a rendező elég szépen festi az emberi viszonyokat, s a helyzetekben mély-ségeesen észreveszi, amj fontos, és ami kiemeli szereplőit.

Ehhez keresse se található volna jobb szereplőket, mint Depardieu és MacDowell. Mindkét szereplőben az a mesés, hogy érzelmeiket nem a felszínen hordozzák, hanem amit tesznek vagy csinálnak, abból sejt-hetjük a leg-bensőbbet.

Hogy mi is az a zöld kártya? A történet egyszerű alapja. A férfi állást kap Amerikában, amit csak akkor tölthet be, ha megkapja az állandó

ÚJ FILM

Főszereplők: Gerard Depardieu és Andie MacDowell
Fényképezte: Geoffrey Simpson, A. C. S.
Zene: Hans Zimmer
A filmet írta és rendezte: Peter Weir

tartózkodási engedélyt, a zöld kártyát. Ehhez viszont csak úgy juthat hozzá, ha feleségül vesz egy amerikai nőt. Az esküvő szép csendben megtörténik, a nő is érdekelt, mert csak házaspárnak adják ki azt a lakást, amelynek tetőterében hobbijának, a kertészkedésnek,

és innen már szép. Két ember kényszerből, memoriterként megismeri egymást. Kérdés csupán a megismerés mélysége, s az érzelmeik, amit a másiktól kapnak.

P. Sz.

Keressük Kossuthot

Míg Morvai úr bőszen és feltartóztatatlannul Petőfit keresi, addig mifelénk sokan Kossuthot. Már mint az adót, a sávot, a hullámhosszt próbálják belőni, lövőgetni naphosszat. Jóllehet lényegesen praktikusabb és realisabb a keresgélés motívuma, mint fent említett kazánkovács esetében, ám az eredmény hasonló. A tisztelt rádióhallgató sem leli a maga – rég megszokott – adóját. Azaz hogy, talál valami magyar hangra emlékeztető, rádiósféle adást, amit kb. olyan minőségben hall, mint egykoron a Szabad Európát.

Panaszkodnak a szegediek, s már-már – a tévéügy kapcsán – a műsorszóró vállalatra gyanakszanak. A vételi minőséget kifogásolóik számára, ha tiszta hanggal

nem is, de magyarázattal szolgáltathatunk. A Magyar Rádió üzemenntartási főosztályának vezetője, Szabó Miklós a következőkről tájékoztatott.

A solti adó festése miatt napközben Lákhegyről – egy tartalék adóról – sugározzák a Kossuth adásait. Emiatt rosszabb a hangminőség. Este 9-től reggel 6-ig visszakapcsolnak Soltra, így éjszaka a régi, megszokott, tiszta hangon szól a Kossuth rádió. A solti adó festése augusztus közepéig tart, így addig kell elviselnie a kedves hallgatónak a napközbeni rádiós kellemetlenségeket.

K. K.